

สถาบันหลักอันศักดิ์สิทธิ์ 4 สถาบัน

ดังเช่นพันธุ์ไม้เลื้อยนั้น มีหลักเป็นโครงให้สามารถเกาะไต่ เจริญงอกงาม ผลิดอก ออกผล ได้ฉันใด มนุษยชาติก็ย่อมต้องมีโครงหลักเพื่อปกป้องสิทธิประโยชน์ ความรุ่งเรืองร่วมเย็น และเสรีกันนั้นและโครงสร้างหลักนั้นก็คือ

สถาบันหลักอันศักดิ์สิทธิ์ 4 ประการ

- ก. ชาติ
- ข. บ้านเมือง(ประเทศ)
- ค. ภาษา(วัฒนธรรม)
- ง. ศาสนา

ก. ชาติ

ชาติหมายถึงชนชาติทุกเผ่าพันธุ์ ซึ่งอาศัยอยู่รวมในแผ่นดินเดียวกันร่วมทุกข์ ร่วมสุขกันมาแต่ครั้งโบราณกาล

1. เชื้อชาติในแผ่นดินไทยใหญ่นี้ ชนชาติไทย(ไทยใหญ่)มีจำนวนมากกว่าชนชาติอื่นๆ เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์มีประมาณ 68เปอร์เซ็นต์ ของประชากรในพื้นที่ทั้งหมด ส่วนมากอาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่ราบ
2. ชนชาติปะหล่อง หรือ ตอว มีประมาณ 7 เปอร์เซนต์ของประชากรในพื้นที่ทั้งหมด ส่วนมากอาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ราบสูง โดยเฉพาะพื้นที่ราบสูงน้ำสั่น ซึ่งตั้งอยู่ทางภาคเหนือของแผ่นดินไทยใหญ่ ประกอบอาชีพทำสวนชาเป็นส่วนใหญ่
3. ชนชาติ ปะโอ มีประมาณ 7 เปอร์เซนต์ ของประชากรในพื้นที่ทั้งหมด ส่วนมากอาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ราบสูงเป็นส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทำไร่ยาสูบ ทำนา ปลูกมันฝรั่ง และกระเทียมเป็นส่วนใหญ่
4. ชนชาติว้า มีประมาณ 5 เปอร์เซนต์ ของประชากรในพื้นที่ทั้งหมด ส่วนมากอาศัยบริเวณพื้นที่ทางฝั่งตะวันออก ของแม่น้ำสาละวินประกอบอาชีพด้าน เกษตรกรรม และกสิกรรม
5. ชนชาติขะลิน อาศัยอยู่ทางภาคเหนือของแผ่นดินไทยใหญ่ ชอบอาศัยอยู่ตามภูเขาเป็นกลุ่มเล็กกลุ่มน้อย ประกอบอาชีพทำไร่เป็นส่วนใหญ่
6. ชนชาติ ทนุ อาศัยอยู่ตามพื้นที่ราบ ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำสาละวิน ส่วนมากประกอบอาชีพ เกษตรกรรม และกสิกรรม
7. ชนชาติองซา อาศัยอยู่ในทะเลสาบน้ำจืด สายหญ้า (อองเล) ประกอบอาชีพทำสวนผักกาด ช่างฝีมือทอผ้า ช่างตีพัว ตีมีด

8. ชนชาติลาหู่ หรือที่เรียกกันว่ามูเซอ อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำสาละวินส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม และกสิกรรม
9. ชนชาติอาข่า หรือ อีเก้อ อาศัยอยู่ทางภาคตะวันออก ตามแนวพรมแดนที่ติดกับ ส.ป.ป.ลาว ส่วนมากอาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ราบสูง ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และกสิกรรม
10. ชนชาติไก๋กางอาศัยอยู่ทางภาคเหนือของแผ่นดินไทยใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม กสิกรรม และค้าขาย.
11. ชนชาติปะต่อง หรือ คะยา อาศัยอยู่บริเวณเมืองปาย ทางภาคใต้ของแผ่นดินไทยใหญ่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และกสิกรรม
12. ชนชาติลีซอ อาศัยอยู่ทางภาคเหนือ และภาคใต้ ของแผ่นดินไทยใหญ่ชอบอาศัยอยู่ตามภูเขา เป็นกลุ่มเล็กกลุ่มน้อย ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและกสิกรรม
13. ชนชาติ ยางดำ ยางลายและ ยางแดงอาศัยอยู่ทางภาคใต้ภาคกลางของแผ่นดินไทยใหญ่ บริเวณ อ.น้ำจาง อ.เกซี อ.เมืองผู้ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและกสิกรรม
14. ชนชาติต๋องเลอ อาศัยอยู่บริเวณทางภาคใต้ของแผ่นดินไทยใหญ่เป็นส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและกสิกรรม
15. ชนชาติแจก หรือ กรูข่า อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ทางภาคเหนือของแผ่นดินไทยใหญ่ แจกพวกนี้เดินทางมาจากประเทศอินเดีย เข้ามาอาศัยอยู่ในแผ่นดินไทยใหญ่ในสมัยอังกฤษปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพปศุสัตว์ และกสิกรรม
16. ชนกลุ่มน้อยที่มีประชากรไม่มาก เช่น แอน ขมิ้ ทะเนาะ ปะแล เหล่านี้ส่วนมากอาศัยกระจัดกระจายอยู่ในพื้นที่แผ่นดินไทยใหญ่ ประกอบอาชีพ ทำไร่ทำนา
ชนชาติในแผ่นดินไทใหญ่ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นชนชาติที่อยู่ร่วมกันมาในแผ่นดินเดียวกันมาทุกยุคทุกสมัย เมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็ได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันมาเป็นเวลานานนับพันปีแล้วนั้น จึงเรียกว่า ชาติ (Nation)

ข.บ้านเมือง(ประเทศ)

เมื่อมีชาติแล้ว หากไม่มีแผ่นดินหรือบ้านเมืองเป็นที่อยู่อาศัยชาติอื่นก็ไม่ให้ความเคารพยำเกรง และสามารถที่จะเข้ามาเหยียบย่ำรุกรานกดขี่ ข่มเหงได้ ดังนั้น ประเทศชาติบ้านเมืองจึงเป็นสถาบันหลักอันศักดิ์สิทธิ์ยิ่งใหญ่และสำคัญมาก สำหรับมนุษยชาติทุกผู้ทุกเหล่า

1.แผ่นดินไทยใหญ่นี้ มีประวัติอยู่คู่โลกมาทุกยุคทุกสมัย มีกษัตริย์ปกครองบ้านเมืองมาอย่างอิสระ และมีกองทัพปกป้อง บ้านเมืองมาโดยตลอด แผ่นดินไทยใหญ่มีอาณาเขตพื้นที่ทั้งหมด 62,500ตารางไมล์ตามที่อังกฤษ จีน และ ไทยได้ตัดสินรอมรับเมื่อปีค.ศ.1894

2. แผ่นดินไทยใหญ่นี้เป็นแผ่นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีพื้นที่ในการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่ แรงงานที่ใช้ประกอบอาชีพด้าน

เกษตรกรรมนั้นตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทส่วนมากใช้แรงงานคน และแรงงานสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนใหญ่
ผลผลิตด้านการเกษตรที่ขึ้นชื่อนั้น ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด งา ถั่วลิสง ถั่วแระ เมล็ดทานตะวัน มันฝรั่ง
หอม กระเทียม ชา กาแฟ ใบายสูบ ส้ม สาลี่ สั้ประรด ฝิ่น หมากพลู มะพร้าว เหล้านี้เป็นต้น

ชื่อเมืองที่สำคัญ

1. แผ่นดินไทยใหญ่แบ่งออกเป็นสามภาค คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกของ
แม่น้ำสาละวิน เมืองศูนย์กลางของภาคใต้ได้แก่ เมือง ตองยี เริ่มก่อตั้งมาเมื่อ 15.09.1894 มี
ประชากรอาศัยอยู่ประมาณ400,000คนเศษ
2. เมืองศูนย์กลางของภาคเหนือได้แก่ คอยเขี้ยว (ล่าเสี้ยว)มีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ
300,000คนเศษ
3. เมืองศูนย์กลางของภาคตะวันออกได้แก่เชียงตุง มีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ300,000คน
เศษ ตองยี คอยเขี้ยว(ล่าเสี้ยว)เชียงตุงเป็นเมืองศูนย์กลางในการปกครองของแต่ละภาค และ
เป็นเมืองศูนย์กลางในการติดต่อค้าขาย ในแผ่นดินไทยใหญ่นี้มีเมือง 57เมืองมีตำบล1,705
ตำบล มีหมู่บ้าน15,775หมู่บ้าน

เมืองในแผ่นดินไทยใหญ่ทางภาคเหนือ

1)ล่าเสี้ยว	2)เหม่เมี้ยว	3)หนองเจียว
4)จ้อกแม	5)น้ำสัน	6)สี่ป้อ
7)เมืองมิด	8)เมืองกูด	9)กิดขาย
10)แสนหวี	11)เมืองหัย	12)ด้างยาน
13)เมืองเป็ง	14)หมู่เจ้	15) น้ำคำ
16) น้ำตู	17)กุนโหลง	18)โหป่าง
19)กองแกง	20)เมืองใหม่	21)ป้างหวาย
22)นาพาน	23)ม่านฟ่าง	24)ป้างยาง

เมืองในแผ่นดินไทยใหญ่ภาคใต้

1)ตองยี	2)โหโปง	3)หยองห้วย
4)สี่แส่	5)กะลอ	6)อ่องปาน
7)ป่างตระระ	8)ห้วยห้งาน	9)ลอกจอก
10)ป้างลอง	11)ฝ้ายขุน	12)หลอยแหลม
13)ป้างโหลง	14)ลายคำ	15)น้ำจ้าง

16) กุ่มสิง	17) เมืองนาย	18) ตางเคอ
19) หมอกใหม่	20) เมืองปิ่น	21) เกชี
22) เมืองกึ่ง	23) เมืองสู	24) เมืองหนอง

เมืองในแผ่นดินไทยใหญ่ทางภาคตะวันออก

1) เชียงตุง	2) เมืองเป็ง	3) เมืองยาง
4) เมืองขาก	5) เมืองโต้น	6) เมืองสาด
7) ท่าขี้เหล็ก	8) เมืองยอง	9) เมืองพยาด

ค. ภาษา

ภาษา หมายถึง คำพูดตัวอักษร และประเพณีวัฒนธรรมนั่นเอง เชื้อชาติไทยใหญ่ของเรามีประวัติศาสตร์ คู่บ้านคู่เมือง เหมือนดังเช่นชาติอื่นๆ ในแผ่นดินไทยใหญ่ของเรานี้ ใช้ภาษาไทยใหญ่เป็นภาษากลาง ในส่วนของชนชาติอื่นๆ นั้นใช้ภาษาของตนเอง แต่ชนชาติส่วนใหญ่สามารถพูดภาษาไทยใหญ่ได้

อักษรหรือตัวหนังสือที่ใช้อยู่ในแผ่นดินไทยใหญ่นี้มี ตัวอักษรไทยใหญ่ จีน พม่า ไตยจีน ปะหล่อง ปะโอ วั ล่าฮู่(มูเซอ) และอังกฤษ เหล่านี้เป็นต้น เนื่องจากไทยใหญ่ไม่มีอิสรเสรีภาพ ถึงแม้ตัวอักษรไทยใหญ่จะอยู่คู่ประวัติศาสตร์ของไทยใหญ่มากก็จริง แต่ไม่สามารถแบ่งการศึกษาเล่าเรียนออกเป็นระดับชั้นได้เหมือนชาติอื่นๆ แต่ว่าอักษรไทยใหญ่ก็มีประวัติศาสตร์ต่อเนื่องมาตลอด

วัฒนธรรมหมายถึง

- (1) คำพูด
- (2) การแต่งกาย
- (3) บ้านเรือนที่อยู่อาศัย, เครื่องมือในการประกอบอาชีพ
- (4) อาหาร
- (5) ศิลปะการแสดง

วัฒนธรรมการแต่งกาย(ชุดประจำชาติ) ของผู้ชายไทยใหญ่คือ กางเกงขายาว เสื้อผ้าปัก (เสื้อแตกปุ่ม) โปกผ้าที่ศรีษะ ส่วนการแต่งกายของผู้หญิงมีความแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่

ศิลปะการแสดง ก็มีความแตกต่างกันตามวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติ ศิลปะการแสดงของไทยใหญ่นั้นมี จ้าดแซง(ลูกโป๊ใหญ่), ฟ็อนนง, ฟ็อนสั้ว(ฟ็อน โด), ฟ็อนกระบอง, ร้าดาบ, ฟ็อนดาบต่างๆเหล่านี้เป็นต้น

วัฒนธรรมใครเจริญรุ่งเรือง ชาตินั้นก็เจริญรุ่งเรือง ภาษาวัฒนธรรมใครตกต่ำ ชาตินั้นก็ตกต่ำ ภาษาและวัฒนธรรมนี้ เป็นสถาบันอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับมนุษย์เราอย่างแท้จริง

วัฒนธรรมคือสิ่งปลูกเร้าให้ประชาชนคนรุ่นหนุ่มสาวตื่นตัว วัฒนธรรมคือการแสดงออกของประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาเพื่อให้เยาวชนรุ่นหนุ่มสาว ได้ศึกษาถึงเรื่องราวต่างๆที่ผ่านมาเพื่อสืบสานประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมของชาติตัวเองไม่ให้สูญสิ้นไป และเป็นสิ่งสืบสานประวัติศาสตร์ของชาติ รวมทั้งเป็นแรงผลักดันประวัติศาสตร์เพื่อที่จะทำให้บ้านเมืองมีความเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคตนั่นเอง

แต่ว่าวัฒนธรรมของไทยใหญ่เราในวันนี้ มีความเจริญทัดเทียมชาติอื่นหรือไม่ และเราสมควรที่จะทำให้วัฒนธรรมของเราสูญสิ้นไปหรือไม่ ภาษา อักษร ประจำชาติไทยใหญ่เราเมื่อเรานำมาใช้ ยังเป็นเรื่องที่น่าอับอายอยู่หรือ ด้วยเหตุนี้ ชนชาติไทยใหญ่เราสมควรคิดพิจารณากันทุกคน

เมื่อวัฒนธรรมรุ่งเรือง ชาตินี้ก็มีความเจริญก้าวหน้า บ้านเมืองก็มีความร่มเย็นสงบสุข ดังนั้น พระคุณของภาษานั้นเปรียบได้ดั่งเช่น ครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์นั้น ไม่ต้องการที่จะให้ลูกศิษย์เป็นคน โง่และตกต่ำแม้แต่คนเดียว แต่ต้องการที่จะให้ลูกศิษย์ของตนเองมีความรู้ความสามารถและความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมผู้อื่นนั่นเองบุคคลที่ไม่รู้สำนึกในพระคุณของครูบาอาจารย์นั้น ไม่อาจที่จะมีความเจริญรุ่งเรืองและความสงบสุขได้ เชื่อชาติของเราที่เช่นกัน หากเราลืมพระคุณของภาษา อักษร และวัฒนธรรมของเราแล้ว เชื่อชาติของเราก็อาจตกต่ำสูญสิ้นไป

ง.ศาสนา

ศาสนานี้เป็นสิ่งที่มีมนุษย์พึงพาเคารพนับถือ ชนชาติในแผ่นดินไทยใหญ่นั้นส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้ว พุทธศาสนิกชนมีประมาณ 85% นอกนั้นก็นับถือคริสต์ศาสนา นับถือฮินดู และนับถือผีก็มี องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีพระธรรมคำสั่งสอนของท่านหาเปรียบไม่ได้ดังนี้

- สอนให้มนุษย์ทุกคน มีระเบียบแบบแผน ยึดถือระเบียบแบบแผน(ศีล)มีน้ำจิตน้ำใจ(สมาธิ) และมีความสามารถ(ปัญญา)
- สอนให้มนุษย์ทุกคนยึดมั่นในจริยวัตร3ประการ(เพื่อให้ตนเองดี ให้ชาติดี และให้สรรพสัตว์ดี)
- สอนให้มีความสามัคคีพร้อมเพียงกันในทุกชนชั้น

ก็ตามที่ปฏิบัติได้ย่อมมีความเจริญรุ่งเรือง ได้รับสันติสุขอิสระอย่างแท้จริง องค์พระ
สัมมาสัมพุทธเจ้านั้นเป็นโลกวิทูอย่างแท้จริง เมื่อเราเป็นพุทธมามกะแล้วเหมือนเราอยู่ได้ ร่วมคา
ร่วมเรือน ร่วมโพธิ์ ร่วมไทร ขององค์ท่าน เมื่อเราประสบกับฝนตกแดดร้อน ก็ไม่ทุกข์กังวล ร้อนอัน
ใด ได้อยู่ร่วมอยู่เย็นมีความสุขสบายใจ

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์นั้น พม่าเข้ามาทำลาย ต้องรกร้างเป็นจำนวนมาก เมื่อชาติเราไม่รุ่งเรือง
ศาสนาก็ไม่อาจรุ่งเรืองได้ ด้วยเหตุนี้ประชาชนชาติในแผ่นดินไทยใหญ่ของเรานี้สมควรนำเอาพระ
ธรรมคำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ แผ่เมตตา
ให้รักกัน ให้สามัคคีกัน ให้ช่วยเหลือกัน ให้มีใจปรับปรุงแก้ไขระหว่างกัน ให้ร่วมกันปฏิบัติทำ
บำรุงศาสนาของเราทุกคนทุกคน จึงจะได้รับความสงบร่มเย็น

หน้า 6 ข้อ

ความเป็นเอกภาพภายในชาติ

1.ความเป็นเอกภาพภายในชาติเป็นสิ่งที่สำคัญการที่ชนชาติในแผ่นดินไทยใหญ่ของเรามุ่งหวัง
ให้ได้มาซึ่งความมั่งมี ความ เจริญรุ่งเรืองและความสงบร่มเย็นนั้นถ้าเราทุกคนชาติไม่มีความเป็น
เอกภาพก็ไม่มีความสมหวังได้ หาก เราต้องกา ร สมหวังในสิ่งที่มุ่งหวัง3ประการดังกล่าวนี้เรา
ต้องแสดงออก ทั้งกายและใจ จะพูดอะไร, จะทำอะไร,คิดอะไรก็ ให้เคารพเชื่อมั่นในสถาบันอัน
ศักดิ์สิทธิ์ทั้ง4ให้มีความรักในความเป็นเอกภาพ ในการที่จะผนึกกำลังกัน เพื่อ พัฒนาความ
เจริญก้าวหน้าและคุณภาพชีวิตของประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่

2.ในโลกนี้ไม่ว่าประเทศไหนก็ตามต่างก็มีความรักในสถาบันอันศักดิ์สิทธิ์ทั้ง4ของตนเอง
ด้วยเหตุผลที่เขามีความเป็นเอกภาพจึง ทำให้สถาบันอันศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 4 ของเขามีความเจริญรุ่งเรือง

3.ชนชาติในแผ่นดินไทยใหญ่ของเราก็มีสถาบันอันศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 4 เป็นของตนเองอยู่แล้ว
แต่สถาบัน อันศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 4 ของเราต้อง รุ่ยราญเดือดร้อนต้องจมอยู่ในเงื้อมมือพม่าผู้รุกราน

ถ้าเราไม่ผนึกกำลังร่วมแรงร่วมใจกันไม่เพียง แต่พื้น พุศถาบัน อันศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 4 ของเราไม่ได้แต่ยังจะทำให้สถาบันอันศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 4 ของเราต้องล่มสลายสูญสิ้นอย่างแน่นอน ดังนั้นหลักนำข้อที่ 1 มีจุดประสงค์คือเพื่อให้สถาบันอันศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 4 มีความเจริญรุ่งเรืองหว่าเราทุกชนชาติ ผนึกกำลังสามัคคีกันแล้วเราสามารถแก้ไขปัญหาในแผ่นดินไทยใหญ่ได้ดังนี้

- 3.1..เราสามารถที่จะตัดสินใจในการปกครองตนเองได้อย่างอิสระ
- 3.2.เราต้องการที่จะจัดตั้งสหภาพที่แท้จริงก็ได้
- 3.3..เราต้องการจัดตั้งการปกครองในระบบประชาธิปไตยซึ่งมีสิทธิและเสรีภาพทัดเทียม ประเทศอื่นๆในโลกก็ได้
- 3.4.เราต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่ให้มี ความ เจริญรุ่งเรืองมั่งคั่งก็ได้
- 3.5.เราต้องการให้ยาพิษหมดสิ้นไปจากแผ่นดินไทยใหญ่ชนิดขูดรากถอนโคนเลยก็ได้
- 3.6..เราต้องการให้แผ่นดินไทยใหญ่มีความร่มเย็นสงบสุข และช่วยสนับสนุนให้โลกเกิด ความร่มเย็นสงบสุขก็สามารถ ทุกได้

4.ความเป็นเอกภาพในชาติที่กล่าวมานี้พูดง่ายแต่ทำยากด้วยเหตุนี้ความเป็นเอกภาพทั้ง กล่าวนั้นจะต้องร่วมมือกันในการปฏิบัติ และร่วมกันปฏิบัติตามภารกิจดังต่อไปนี้

- 1.ร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้น
- 2.ร่วมมือกันปฏิบัติภายใต้กฎหมายเดียวกัน
- 3.ร่วมมือกันหาเงินเข้าคลังเดียวกัน
- 4.ร่วมมือกันต่อสู้ศัตรูผู้รุกราน
- 5.ร่วมมือกันร่างรัฐธรรมนูญที่ใช้ในการปกครองประเทศ
- 6.ร่วมมือกัน,รักกัน,ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน,ปรับปรุงแก้ไขซึ่งกันและกัน,พัฒนาซึ่งกันและ กันเพื่อให้คนของเราเจริญ ก้าวหน้า มีความสามารถและมีสิทธิเสรีภาพมากยิ่งขึ้น

5.ความเป็นเอกภาพในชาตินั้นทุกคนก็ทราบดีว่าหากเราไม่มีความเป็นเอกภาพภายในชาติ เราก็ไม่สามารถที่จะเอาชนะศัตรู ุได้ทุกคนก็พูดถึงความเป็นเอกภาพในชาติมาโดยตลอดแต่ว่าความเป็นเอกภาพในชาติที่ผ่านมานั้นไม่ประสบความสำเร็จ ดังจุดมุ่งหวังแม้แต่สักครั้งเดียวด้วยเหตุที่ พวกเรายังมีจุดบกพร่องดังนี้

- 1.มีทิฐิซึ่งกันและกัน
- 2.เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม

3.เอาลัทธิสำคัญกว่าภารกิจของชาติ

4.ในระหว่างชนชาติเดียวกันไม่มีความเชื่อถือซึ่งกันและกันไม่ส่งเสริมยกย่องซึ่งกันและกันนิยมชมชอบชาติอื่นมากกว่า

5.ไม่มีหลักงานในการปฏิบัติงาน

6.มีระเบียบกฎเกณฑ์ก็ไม่บังคับปฏิบัติตามไม่มีความเชื่อมั่นในตัวผู้นำ

6.ความเป็นเอกภาพภายในชาติที่ทำมาในอดีตนั้นมีทั้งส่วนที่ผิดและส่วนที่ถูกสมควรที่จะนำมาเป็นบทเรียนในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อที่จะสร้างความเป็นเอกภาพในชาติต่อไป ความเป็นเอกภาพในชาตินั้นเราต้องรักค้ำเช่นเงินทอง ของมีค่าอย่า กองไว้ดัง เช่นกองขยะความเป็นเอกภาพภายในชาตินั้นหากว่าไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์ที่ดีแล้วก็เสมือนกับว่าเราพร้อมกันหลายชาติของคน เอง นั้นเองความเป็นเอกภาพภายในชาติในอนาคตนั้นบุคคลใดทำลายให้แตกแยกสมควรที่จะต้องมีระเบียบกฎเกณฑ์ในการ ผลักดันให้ออกห่างไปจากแผ่นดินไทยใหญ่ของเรา

ความเป็นเอกภาพภายในชาติที่กล่าวมานี้จะต้องพึ่งพาแรงสนับสนุนจากหลายๆด้านในการก่อสร้างขึ้นมา

1.คำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

2..คำสั่งสอนของบรรพบุรุษ

3..เปิดสถานศึกษา,โรงเรียน,วัดวาอารามในการศึกษาเล่าเรียน

4.มีเรื่องใดเกิดขึ้นก็ตามให้ใช้วิธีอุปทานิยธรรมประชุมกันยินยอมพร้อมใจกันตามวิถีทางประชาธิปไตย

5.สร้างกฎระเบียบซึ่งคนส่วนมากไม่เลือกชนชาติใด,ฐานะใด,ภาษาใด,ศาสนาใด,ใช้ร่วมกันอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน

6.มีเรื่องใดเกิดขึ้น ให้มีการติดต่อประสานงานกันจัดตั้งระบบการสื่อสารที่รวดเร็วทันต่อ เหตุการณ์

7.ให้ทุกคนรู้ซึ่งถึงจิตสำนึกว่ารวมกันเราอยู่แยกหมู่เราตายต้องใช้ทุกวิถีทางในการปลูกฝังจิตสำนึก แก่คนทั้งหลาย

น้ำใจป้างโหลง 1947

(1). น้ำใจป้างโหลง ค.ศ.1947 ที่กล่าวนี้ไม่เกี่ยวข้องกับหนังสือสนธิสัญญาป้างโหลงที่ลงนามกันเมื่อวันที่ 12.02.1947 เวลา 13:30 น.นั้นเลขหนังสือสนธิสัญญาป้างโหลงนั้นเป็นเพียงภาพมา โโกหกหลอกลวงเพื่อยึดครอง แผ่นดินไทยใหญ่ยิ่งกว่านั้นเมื่อปีค.ศ.1962 นายพล เนวินได้ใช้

อำนาจทางการทหารเข้ายึดอำนาจปกครอง ในสหภาพแล้วฉีกหนังสือสนธิสัญญา ป้างโหลง
ทิ้งถ้า จะกล่าว เรื่องราวเมื่อวันที่ 12.02.1947 ก็เป็นเรื่องที่แผ่นดิน ไทยใหญ่ต้องสูญเสียให้กับพม่า
ไปนั่นเอง

(2). น้ำใจป้างโหลงดังกล่าวนี้เป็นการยกย่องถึงเกียรติคุณเมื่อวันที่ 07.02.1947 นั้นเอง ด้วย
เหตุว่าเมื่อวันที่ 07.02.1947 นี้ เจ้าฟ้า และกลุ่มปลดปล่อยรัฐฉานได้ร่วมมือกันทำการประชุม ซึ่ง
ขณะนั้นเจ้าเหยียบฟ้า เป็นประธาน การประชุมลงจ่าเป็นผู้ดำเนินการ ประชุมในขณะนั้นได้ก่อตั้ง
สภาอาณาจักรไทยใหญ่มีผู้แทนจากประชาชน 7 ท่าน และเจ้าฟ้าไทยใหญ่ 7 พระองค์รวม 14 ท่าน
เป็นสมาชิกในสภาและมีวัตถุประสงค์ที่จะให้สภานี้เป็น สภาอัน ไม่ขึ้นกับใครเป็นอิสระในตนเอง
ในที่ประชุมนี้เช่นกันได้มีมติกำหนด "ธงชาติไทยใหญ่" เหลือง,เขียว,แดง สาม สีตัดกัน ตรงกลางมี
วงเดือนกลมสีขาว ธงชาติไทยใหญ่นี้มีความยาว 5 ฟุต กว้าง 3 ฟุต ดวงนั้นมีจุดศูนย์กลาง 9 นิ้ว ธง
ชาติไทยใหญ่นี้กำหนดขึ้นเมื่อวันที่ 07.02.1947 ซึ่งได้กำหนดก่อนธงชาติสหภาพเพียง 5 วัน เมื่อ
วันที่ 07.02.1947 นั้น นายพ อองซานยังอยู่ที่ย่างกุ้งยังมิได้เดินทางมาที่ป้างโหลงไทยใหญ่กับพม่ายัง
ไม่ได้เจรจาก็เลย

(3). ด้วยเหตุนี้ 07.02.1947 นี้จึงถือว่าเป็นวันแห่งความสามัคคีพร้อมใจกันกำหนดธงชาติ
ไทยใหญ่และเป็นวันชาติไทยใหญ่
'ที่มีเอกราช ขึ้นมาแล้วเหตุนี้จึงถือว่าไทยใหญ่มีเอกราชแล้วดังนั้นไทยใหญ่จึงเป็นประเทศที่มีเอ
กราชแล้วนั่นเอง

(4). หลักการที่ผู้ใหญ่ในสภาฯ ได้จัดเตรียมไว้สำหรับเจรจากับนายพลอองซานมีดังนี้

1. ตามระบบประชาธิปไตยนั้นให้มีสิทธิ์เท่าเทียมกันกับพม่า
2. รัฐมนตรีที่จะเป็นผู้แทนจากไทยใหญ่เข้าไปร่วมอยู่ในรัฐบาลกลางแห่งสหภาพ
นั้นจะต้องมีสิทธิ์ในหน้าที่เกี่ยวกับแผ่นดิน ไทยใหญ่ทั้งหมดยังไม่พอให้มีสิทธิ์ร่วมว่าการใน
กระทรวงกลาโหม,กระทรวงการต่างประเทศ,กระทรวงคมนาคมเหล่านี้ด้วย
3. สนธิสัญญา อองซาน-แอ๊ดลี อย่าให้มาเกี่ยวข้องกับแผ่นดินไทยใหญ่
4. หลังจากได้เอกราชแล้ว ต้องการแยกตัวเมื่อไรก็ให้มีสิทธิ์ในการแยกตัวออก
5. สิทธิในเงินงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับแผ่นดินไทยใหญ่นั้นให้เพียงพอเหมือน
ดังเช่นสมัยอังกฤษปกครอง
6. ให้ได้จัดตั้งสภาสามัคคีแห่งชาติไทยใหญ่ที่มีอำนาจปกครองแผ่นดินไทยใหญ่
โดยอิสระ แล้วทำการติดต่อกับทางพม่า

7.ให้มีรัฐธรรมนูญปกครองบ้านเมืองแผ่นดินไทยใหญ่อย่างมีอิสระ รัฐบาลกลางแห่งสหภาพไม่มีสิทธิ์เข้ามาแทรกแซงกิจการภายใน

8..เงินภาษีของรัฐบาลกลางนั้นตามสิทธิ์ของแผ่นดินไทยใหญ่นั้นให้กะฉิ่นและจีนมีสิทธิ์ได้รับเช่นเดียวกันกับไทยใหญ่ ตามจำนวนของประชากร(พม่า 1 บาท ไทยใหญ่ 1 บาท ตามจำนวนของประชากร)

9.หากว่างงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับ จีนไม่เพียงพอนั้นให้นำภาษีในส่วนของพม่านั้นมาเพิ่มให้อีก

10.ให้จีนมีสิทธิ์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับมติข้อตกลงที่สภาสามัคคีเทือกเขาและรัฐบาลกลางได้ตกลงกัน

(5).หลังจากที่มีมติกำหนด"ธงชาติไทยใหญ่"เมื่อวันที่07.02.1947แล้วนั้นในวันที่08.02.1947 ได้เชิญธงชาติไทยใหญ่ขึ้น สู่ออดเสทห่างจากห้องประชุม(ปางโหลง)ไปทางทิศตะวันออประมาณ50 ม.ในอดีตที่ผ่านมานั้น ไทยใหญ่ไม่มีธงชาติร่วม กันมีแต่ธงประจำพระองค์เจ้าฟ้าแต่ละเมืองเท่านั้น แต่ในขณะนั้นมีธงชาติไทยใหญ่ร่วมกันใครๆก็ต่างชื่นชมยินดี แม้แต่คนไม่รู้จักยังมองอย่างชื่นชมนินดีเช่นกัน

(6). เมื่อวันที่ 09.02.1947 ตอนเช้าเวลา 09:00 น.นั้นผู้แทนรัฐบาลอังกฤษ(Lord Bottomley) และผู้ว่าราชการเขต เทือกเขา john Lceyden, อดินทุ่ต, Bernard Ledwidge ได้พากันเดินทางมาถึงเวียงปางโหลงและเวลา 11:00 น. วันเดียวกันนั้นเอง นายพลองซานได้ทำการเปิดประชุมปราศัยชักจูงประชาชนในเขตเทือกเขา ในขณะที่การประชุม ดำเนินมาถึงขั้นตอนที่นายพลออกซานต้องลุกขึ้นกล่าวคำปราศัยนั้น นายพลองซานได้ทำความเคารพ ธงชาติไทยใหญ่ก่อนแล้วจึงกล่าวคำปราศัยต่อประชาชนชาวไทยใหญ่ ขณะนั้นนายพล องซาน ได้บอกกล่าวถึงเรื่องที่พม่าพยายามเจรจาขอให้เขตเทือกเขาได้รับเอกราชตามพม่าเขตเทือกนี้ไม่ต้องให้อังกฤษเป็นผู้ปกครอง ต้องการให้คนในเขตเทือกเขาปกครองกันเองโดยอิสระเมื่อพม่าได้เอกราชแล้วก็อยากให้คนเขตเทือกเขาได้ตามทันทีไม่ใช่ว่า พมามีเจตนาที่จะแทรกแซงมาปกครองเขตเทือกเขา พม่าเพียงแต่มีเจตนาอันบริสุทธิ์อยาก ให้เขตเทือกเขา มีสิทธิ์เท่าเทียม กับประเทศพม่าเท่านั้นเอง

(7). เมื่อวันที่ 10.02.1947 ผู้แทนจากเขตเทือกเขาและนายพล องซานประชุมปรึกษารื้อกันและในขณะที่เดียวกันผู้แทนจากรัฐบาลอังกฤษ(Lord Bottomley)ก็มาร่วมรับฟังด้วยและผู้แทนเขตเทือกเขาได้เสนอเรื่องที่ต้องการดังนี้

- 1.หากต้องการแยกตัวออกเมื่อใดก็สามารถแยกตัวออกได้ทุกเมื่อ
- 2.ให้มีสิทธิ์เท่าเทียมกัน
- 3.สนธิสัญญาองซาน-แอ์ลี ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอันใดกับชนชาติเขตเทือกเขา

4. ให้ยอมรับรัฐคะฉิ่น
5. ให้บุคคลในเขตเทือกเขาเข้าร่วมในคณะรัฐบาล 1 เมืองต่อ 1 คน (คะฉิ่น 1 คน, ชินคน, ไทยใหญ่ 1 คน)
6. ให้สภาสามัคคีเขตเทือกเขามีอำนาจปกครองบ้านเมืองในเขตเทือกเขาโคอิสระ
7. เมืองในเขตเทือกเขา คะฉิ่น, ชิน, ไทยใหญ่ ให้จัดตั้งเป็นเมืองสหภาพอยู่ร่วมกัน
8. รัฐมนตรีที่จะเข้ารัฐบาลกลางนั้น ให้ได้รับหน้าที่ปกครองรัฐของตนเอง โดยอิสระ ไม่เพียงเท่านั้นฝ่ายกลาโหม, ฝ่ายต่างประเทศ, ฝ่ายคมนาคม, ฝ่ายการคลังเหล่านี้ให้ได้เข้าไปมีส่วนร่วม เห็นและสามารถคัดค้านได้ในทุกๆ เรื่อง
9. ข้อตกลงระหว่างอังกฤษและพม่าที่ได้ตกลงกันไว้นั้นจะต้องไม่นำมาเกี่ยวข้องกับ ไทยใหญ่และคะฉิ่น
10. ในการปกครองแผ่นดินไทยใหญ่อย่าให้พม่าเข้ามาแทรกแซงหากไม่ได้รับความยินยอมจากผู้มีอำนาจในการปกครองของ ไทยใหญ่ พม่าจะเข้ามาไม่ได้
11. ภาษา, ประเพณี, วัฒนธรรม ของไทยใหญ่และชนชาติต่าง ๆ นั้น ห้ามถูกเหยียดหยามและปิดกั้น

ตามข้อเสนอดังกล่าวมานี้ นายพล อองซาน ได้ตกลงรับปากที่จะปฏิบัติตามทันทีคือ

1. เพราะเป็นประเทศเดียวกันสิทธิก็จำเป็นที่จะต้องเท่าเทียมกัน
2. สิทธิในการปกครองรัฐของตนเองนั้นมีครบถ้วนสมบูรณ์เรื่องที่ว่าพม่าจะเข้าแทรกแซงในการปกครองนั้นจะต้องไม่ให้เกิดขึ้น
3. การเลือกรัฐมนตรีในแต่ละรัฐรัฐละ 1 ท่านเพื่อเข้าร่วมในรัฐบาลกลางนั้นคงเป็นไม่ได้เพราะมีที่นั่งไว้เพียง 3 ที่นั่งเท่านั้นเอง และในขณะนี้ มีนายพลอองซานที่หนึ่งสำเลปาดแมคคู่เก ที่หนึ่งมีที่นั่งที่ว่างอยู่เพียงที่หนึ่งเท่านั้น เองส่วนที่ปรึกษา นั้นมีสิทธิเลือกได้อีก 2 คน
4. เรื่องที่พม่าและอังกฤษมีข้อตกลงกันไว้นั้นด้วยเหตุว่าชาวเทือกเขาไม่ได้มีส่วนร่วมรับรู้ด้วยดังนั้นจึงไม่มีส่วน เกี่ยวข้องอะไรกับชาวเทือกเขา

(8). ข้อประชุมระหว่างคะฉิ่น, ชินไทยใหญ่และนายพลอองซานเมื่อวันที่ 11.02.1947 เวลา 09:00น. นั้นตามหนังสือ ที่ชาวเทือกเขาเสนอนายพลอองซานได้ประชุมร่วมกับผู้นำไทยใหญ่, คะฉิ่น, ชิน โดยมีมติข้อตกลงดังต่อไปนี้

- 1.. เพื่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างชนชาตินั้นจะเอาตำบลไหนเข้าร่วมนั้นยังไม่ให้ การรับรองแต่ตามที่กฎเกณฑ์มีไว้นั้น พร้อมทั้งให้การรับรองรัฐคะฉิ่น

2. สำหรับการที่แยกตัวออกนั้นเมื่อถึงวาระการประชุมเพื่อร่างรัฐธรรมนูญตามความต้องการของประชาชนในเขตเทือกเขานั้น จะปฏิบัติตามความต้องการของประชาชนในเขตเมื่อเขาหากถึงมาวาระการประชุมเพื่อร่างรัฐธรรมนูญนั้นค่อยประชุมว่า ด้วยเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง

3. ตามที่เราจะรวมตัวกันชั่วคราวในขณะที่ยังไม่ได้รับเอกราชนั้นจะไม่ให้กระทบกระเทือนต่อการที่จะแยกตัวออกและการ รวมตัวกันในอนาคต

4. แม้ว่าจะรวมกันแค่รัฐเดียวก็ตาม หากต้องการแยกตัวออก ก็สามารที่จะทำได้

5. หากในที่ประชุมเพื่อร่างรัฐธรรมนูญนั้นตัดสินใจในขณะที่นั้นยังไม่ต้องการเข้าร่วมแต่หลังจากนั้นหากต้องการที่จะเข้าร่วมก็พร้อมจะยอมรับในการเข้าร่วมตลอดเวลา

6. หากว่าเข้าร่วม ตามหลักการของระบอบประชาธิปไตยนั้น จะได้รับสิทธิเท่าเทียมกับพม่าในทุกๆเรื่อง

7. สำหรับการปกครองในแผ่นดินไทยใหญ่นั้นจะไม่ให้เข้าไปแทรกแซงโดยเด็ดขาดไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตามและต้องมีเสรีภาพเป็นของตนเอง

8. ภาษาประเพณี, วัฒนธรรมของไทยใหญ่และชนชาติต่างๆนั้นจะไม่ให้เกิดการถูกเหยียดหยามและปิดกั้น

9. เงินงบประมาณค่าใช้จ่ายในรัฐของตนเองนั้น เขตเทือกเขาจะได้รับมากกว่าเมื่อสมัยอังกฤษปกครอง

การประชุมเมื่อวันที่ 11.02.1947 นั้นเป็นประชุมเพื่อทำความเข้าใจกันอย่างถ่องแท้หลังจากได้รับข้อตกลงจาก นายพลอองซาน แล้วจึงได้ลงนามร่วมกันในหนังสือสนธิสัญญาปางโหลง

ในข้อเตรียมการเพื่อเจรจากับนายพล อองซาน หรือในข้อตกลงของนายพล อองซาน ในการประชุมเมื่อวันที่ 11.02.1947 นั้น นายพลอองซานไม่ใช่ตัวแทนของประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่แต่ นายพลอองซาน เป็นบุคคลที่มีความ ตั้งใจในการติดต่อประสาน เพื่อให้ไทยใหญ่และพม่าได้รับเอกราชพร้อมๆกันเท่านั้นเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่ชัดเจนอยู่แล้วใน การที่นายพลอองซาน ได้เสียชีวิตลง ไปนั้นเป็นเพราะเหตุพม่าแย่งชิงอำนาจกันเองและเพราะมีคนใจคดไม่ต้องการ ให้มีหนังสือสนธิสัญญาปางโหลงไม่ต้องกา รให้นายพลอองซานปฏิบัติตามคำพูดและพม่าต้องการที่จะทำลาย หนังสือสนธิสัญญาปางโหลงพวกเขาจึงได้ทำการสังหาร นายพลอองซานซึ่งหากนายพลอองซานยังมีชีวิตอยู่นั้น ไทยใหญ่และชนชาติต่างๆอาจไม่ต้องลำบากยากเข็ญเช่นนี้ก็ไม้อาจทราบได้ เป็นสิ่งที่สมควรไตร่ตรองดู

ในข้อเตรียมการและข้อเจรจากันเหล่านั้นไทยใหญ่,คะฉิ่นและชินต้องกลับมาประชุมปรึกษาหารือกันอีกในการปรึกษาหารือกันนั้นสมควรที่จะเชิญคะยาเข้าร่วมด้วยในการที่จะไปเจรจากับพม่าครั้งใหม่นั้นคะฉิ่น,ชิน,ไทยใหญ่และคะยาสมควร ที่จะพิจารณาตรวจสอบข้อเจรจากับ

นายพลองซานในอดีตที่ผ่านมาในการเจรจาครั้งใหม่หากว่าพม่าไม่ยอมเจรจาด้วยก็จำเป็นที่จะต้อง
ร่วมมือกันแก้ไขรัฐธรรมนูญของสหภาพ ขึ้นมาใหม่โดยไม่มีพม่าเข้าร่วมด้วย

ข้อผิดพลาดในหนังสือสนธิสัญญาปางโหลงก็ดีหรือตามความต้องการของประชาชนก็ดี
หรือกฎเกณฑ์ในระบบประชาธิปไตยก็ดี ล้วนเป็นความคิดของพม่าทั้งหมดนั้น ประชาชนทุกชน
ชาติสมควรที่จะพิจารณาให้ถ่องแท้ข้อผิดพลาดเหล่านั้น จะยอมยก โทษ ให้อีกหรือ? คำว่าสหภาพที่
พม่าโกหกหลอกลวงแล้วจัดตั้งขึ้นนั้น ยังมีประโยชน์อีกหรือ? ประชาชนทุกชนชาติจะ ให้ความ
เชื่อมั่น พึ่งพาพม่าอยู่อีกหรือไม่นั้นสมควรที่จะ พิจารณาตรวจสอบให้ดีๆด้วยตนเอง แผ่นดินไทย
ใหญ่ได้รับเอกราชแล้วแต่ยังต้องกลับ กลายเป็นข้าของพม่าอยู่อีกนั้นเพราะใคร? เพราะเหตุใด?
สมควรที่จะพิจารณา ในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา

น้ำใจเมื่อวันที่ 07.02.1947 นั้น ไม่ควรหลงลืมว่าธงชาติไทยใหญ่ของเราได้ถือกำเนิดมา
ตั้งแต่ครั้งนั้นและ เพื่อพ้นจากการ เป็นข้าของอังกฤษนั้น ทางผู้นำของไทยใหญ่ได้ทำการจัดตั้ง
สภาอาณาจักรไทยใหญ่ ในการที่เจรจา กับพม่าก็จัดตั้งขึ้นใน วันนี้เช่นกันด้วยเหตุนี้ ไทยใหญ่ต้อง
ทนต่อการโกหกหลอกลวงของพม่า ทำให้เราสูญเสีย เอกราชของบ้านเมืองให้แก่พม่า ครอบงำทุก
วันนี้ สมควรที่ต้องรำลึกถึงประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาแล้วทำการ ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจการ
ปกครองของบ้าน เมืองไทยใหญ่กลับคืนมามันเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะหลงลืมกัน

ประชาธิปไตย

1. ประชาธิปไตยนั้นมีอยู่ 2 ประเภท

ก. ประชาธิปไตยจอมปลอม

ข. ประชาธิปไตยที่แท้จริง

ประชาธิปไตย 2 ประเภทนี้คำว่าประชาธิปไตยจอมปลอมนั้นดังเช่น สังคมนิยม
ประชาธิปไตยหนึ่งประชาธิปไตยภายใต้ กฎข้อ บังคับที่เรียกอยู่ในขณะนี้หนึ่งมันเป็นวิธีการ
คอมมิวนิสต์,สังคมนิยมคอมมิวนิสต์และเผด็จการใช้ ส่วนประชาธิปไตยที่แท้จริงนั้น มาจาก
ประชาชนเพื่อประชาชนและการปกครองโดยประชาชนเหมือนดังเช่นประเทศสหรัฐอเมริกา

2. ระบอบประชาธิปไตยนี้สมควรที่จะนำมาปกครองชนชาติในแผ่นดินไทยใหญ่เพราะชน
ชาติไทยใหญ่เชื่อมั่นว่าประชาธิปไตยให้สิทธิ เสรีภาพเท่าเทียมกันแต่จะต้องไม่กระทบกระเทือนถึง
ประเพณีวัฒนธรรมและกฎหมายการปกครองอย่างเด็ดขาดและแต่ละชน ชาติจะต้องมีขอบเขตของ
ประชาธิปไตยของตนเอง

3. เชื้อชาติบ้านเมืองในแผ่นดินไทยใหญ่เรานี้จะปกครองบ้านเมืองในระบอบประชาธิปไตย ส่วนในเรื่องสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลนั้นทุกคนและทุกชนชาติในแผ่นดินไทยใหญ่จะได้รับเท่าเทียมกันตามความสามารถของแต่ละบุคคลแต่ว่าในการที่จะพูดหรือกระทำสิ่งใดก็ตามจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายบ้านเมืองวิธีการในการปกครองประชาชนนั้นประชาธิปไตย ต้องมาก่อนระเบียบกฎหมายที่หลังส่วนวิธีการในการปกครองกองทัพนั้นระเบียบกฎหมายที่ต้องมาก่อนประชาธิปไตยมา ที่หลังหากเป็นดังนี้กองทัพจึงจะมั่นคงเข้มแข็งและบ้านเมืองจะมีความก้าวหน้า การปกครองของสหภาพหลังจากที่ได้รับเอกราชแล้วนั้น ข้อเรียกร้องคือประชาธิปไตยแต่การปกครองในส่วนของการปฏิบัติกลับเป็นวิธีการของคอมมิวนิสต์ทั้งหมด คำว่าประชาธิปไตยที่พม่าพูดอยู่นั้น เป็นคำพูดโกหกหลอกลวง เพื่อให้เกิดความชื่นชม ยินดีในใจเท่านั้นเอง หลังจากที่นายพลอองซาน เสียชีวิตไปแล้วนั้นคำว่าประชาธิปไตยไม่มีเลยสักนิดเดียวยังไม่พอมคำพูดที่พม่าเคยพูดไว้เหล่านั้นก็ไม่ได้รับการปฏิบัติตามคำพูดแม้แต่ข้อเดียวเพราะเหตุว่าพม่าได้ทำการปิดกั้นสิทธิและเสรีภาพของระบอบประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดปัญหาการลุกขึ้นต่อต้านของชนชาติต่างๆในสหภาพทำให้สถานการณ์ต่างๆในสหภาพ ไม่มีความร่มเย็นสงบสุขเลยแม้แต่สักครั้งเดียว

ชนชาติต่างๆในแผ่นดินไทยใหญ่นั้นสมควรที่พิจารณาตรวจสอบประวัติศาสตร์ของน้ำใจ ป้างโหลงเมื่อปี1947แล้วสามัคคีร่วมมือกัน ในการต่อสู้ขับไล่อำนาจเผด็จการซึ่งปิดกั้นประชาธิปไตยของบ้านเมืองแล้วจะทำการปกครองบ้านเมืองของเราให้ประชาชน มีสิทธิเสรีภาพในการปกครองตนเองอย่างอิสระ

พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

1. ชนชาติทั้งหลายในแผ่นดินไทยใหญ่นี้ก็เป็นมนุษย์เฉกเช่นเดียวกันกับประชาชนคนทั่วไปในโลกสมควรที่จะมีสิทธิและเสรีภาพ ทัดเทียมเหมือนกับคนทั่วไปในโลกนี้ในการที่จะได้มาซึ่งสิทธิเสรีภาพนั้นเราทุกชนชาติในแผ่นดินไทยใหญ่ต้องรักกัน ต้องสามัคคีกันช่วยเหลือกัน แก้ไขปรับปรุงกันพัฒนาสร้างเสริมกันให้มีความเจริญรุ่งเรือง

2. เมื่อเราาร่วมกันต่อสู้ขับไล่ผู้รุกรานที่มารุกรานสร้างความเดือดร้อนอยู่ในแผ่นดินไทยใหญ่ ออกไปได้แล้วนั้นรัฐบาลไทยใหญ่ จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกชนชาติในแผ่นดินไทยใหญ่ ให้มีความเจริญก้าวหน้ามีสิทธิและเสรีภาพทัดเทียม อันตามความสามารถของแต่ละบุคคล

3. ในการที่ร่างรัฐธรรมนูญในการปกครองแผ่นดินไทยใหญ่นี้จะใช้หลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ดยจะปฏิบัติตาม ความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในทุกชนชาติ

4. เกี่ยวกับประชาชนทุกชนชาติในแผ่นดินไทยใหญ่ ที่จะต้องทนทุกข์ต่อการกดขี่ข่มเหงขูดรีดจากทหาร พม่าจนต้อง ได้รับความ ทุกข์ยากลำบากยากจนข้นแค้นนั้น ในระหว่างช่วงสงคราม

นั้นทางรัฐบาลไทยใหญ่จะรับผิดชอบใน การพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชนทั้งทางด้าน การศึกษา,การเศรษฐกิจ,การสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนทุกชนชาติในแผ่นดินไทยใหญ่มีความ เป็น อยู่ที่ดีขึ้น

5.ในขณะที่ทำสงครามขับไล่ผู้รุกรานอยู่นี้ประชาชนทุกชนชาติในแผ่นดินไทยใหญ่มีสิทธิ ในการให้คำปรึกษาแนะนำทัพได้และ มีสิทธิได้รับการยกย่องเชิดชูในตำแหน่ง หน้าที่การงานตาม ความสามารถของแต่ละบุคคล

6.ในหลักนำ 6 ข้อนั้น ข้อ ที่1 คือข้อสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในเรื่องของความมั่นคง ความเจริญก้าวหน้าความร่วมมือสงบสุขนั้นเราทุกชนชาติใน แผ่นดินไทยใหญ่ต้องพยายามร่วมมือกันทำให้สำเร็จ

7.ตามพระธรรมคำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าสั่งสอนไว้ว่าความเจริญรุ่งเรือง ความร่วมมือสงบสุขความมีอิสรเสรีนั้น เกิดจากความมีระเบียบวินัยมีสมาธิมั่นคง อีกทั้งมี ความสามารถดังนั้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ในด้าน การ ศึกษานั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญ อย่างยิ่ง

ในการที่พม่าใช้อำนาจเผด็จการในการปกครองบ้านเมืองนั้น ชนชาติต่างๆในแผ่นดินไทย ใหญ่ของเรา ได้รับสิทธิเสรีภาพ อะไรบ้างไหม?สิ่งที่ประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่ของเราได้รับอยู่ ในขณะนี้ก็คือ ได้เห็นบ้านร้างเมืองร้าง ประชาชนมีแต่ความ ยากจน ข้นแค้นฐานะทางเศรษฐกิจก็ ถดถอยถูกทหารพม่าทุบตี ยิงทิ้ง ผู้หญิงถูกระทำชำเรา ใช้อำนาจปิดกั้นปัญญาชนผู้มีความรู้ ทางด้าน การเมืองใช้อำนาจข่มขู่คุกคามต่างๆนาๆกองทัพมีไว้เพื่อป้องกันประเทศแต่ กองทัพพม่า กลับใช้อำนาจกดขี่ข่มเหงเป็นภัยต่อประชาชน สิ่งที่ประชาชนหวังจะพึ่งพากองทัพของพวกนั้นมัน คืออะไร? ตั้งแต่ได้อำนาจในการปกครองบ้านเมืองมานั้นประชาชนใน แผ่นดิน ไทยใหญ่ของเรา ต้องพบกับความตกต่ำถดถอย ยิ่งกว่าสมัยอังกฤษปกครองเสียอีกด้วยเหตุนี้ประชาชน ของเราทุกชน ชาติยัง จะคาดหวังให้กองทัพพม่าปกครองบ้านเมือง อยู่ต่อไปอีกหรือ?และยังคิดอยู่อีกหรือว่าพม่า จะดีกับประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่

การต่อต้านและปราบปรามยาเสพติด

1.สาเหตุที่ประชาชนได้ทำการปลูกฝิ่นในแผ่นดินไทยใหญ่นั้นเพราะเหตุว่าอังกฤษนำเมล็ด ฝิ่นมาให้ปลูกในตั้งแต่สมัยอังกฤษยัง ปกครองไทยใหญ่อยู่ ซึ่งก่อนหน้านั้นฝิ่นเป็นอย่างไร ประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่ยังไม่รู้จักด้วยซ้ำเมื่อปลูกได้ผลผลิตมาแล้ว นำมาผลิตเป็นยาแก้ไข้ ฝิ่นนั้นชอบอากาศเย็น ส่วนมากจึงปลูกตามเทือกเขา ฝิ่นปลูกมากขึ้นหลังจากอังกฤษ มอบเอกราช ให้สหภาพกลุ่ม ก๊กมินตั๋ง(K.M.T)ที่ อนุ และ เนวินรับเอาเข้ามาอยู่ในแผ่นดินไทยใหญ่บริเวณพื้นที่ ปาแรวถึงลาบ และบริเวณ ทางภาคเหนือของแผ่นดินไทยใหญ่ ก็มีการปลูกฝิ่นเป็นจำนวนมาก รง

งานผลิตเฮโรอินก็เริ่มผุดขึ้นมา การค้าขายก็เพิ่มจำนวน มากขึ้นในสมัยก๊กมินตั๋ง(K.M.T)เข้ามาอยู่ในแผ่นดินไทยใหญ่เนื่อง การปลูกฝิ่นได้เพิ่มมากขึ้นเป็นทวีคูณ

2.ประชาชนที่ปลูกฝิ่นนั้นไม่ใช่คนร่ำรวยแต่เป็นคนยากจนเพราะเหตุว่าฝิ่นนั้นมีผู้ต้องการซื้อเป็นจำนวนมากและราคาดีมีหน้าซำการ ปลูกก็ง่ายและใช้เวลาไม่มากนัก และเนื่องจากประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่มีความยากจน และมีความลำบาก ในการ ประกอบอาชีพ ทำมาหาเลี้ยงชีพซึ่งการปลูกฝิ่นอย่างอื่นไม่ได้ผลตอบแทนที่ดีเท่าไรนัก ด้วยที่รัฐบาลทหารพม่าได้ทำการกดราคา ในการซื้อขายและเพราะภัยจากกองทัพพม่าจึงต้องหนีไปอยู่ในป่าในดอยไม่สามารถประกอบอาชีพใดๆได้จึงจำเป็นต้องปลูกฝิ่น หาเลี้ยงชีพ

3.เนื่องจากฝิ่นที่ผลิตออกในแผ่นดิน ไทยใหญ่นั้นคนที่แนะนำและนำมาเมล็ดพันธุ์มาให้ปลูกก็คือ อังกฤษซึ่งเป็นคนต่างชาติและ คนที่มาทำการผลิตเฮโรอินและทำมาค้าขายใหญ่โตก็เป็นคนต่างชาติและคนที่ร่ำรวยเงินทองจากการค้าขายก็คือคนต่างชาติ ส่วนประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่นั้นต้องทนต่อความทุกข์ยากลำบากและทำให้ชื่อเสียงของผู้ที่ทำการกู้ชาติต้องได้รับความ เสื่อมเสียเท่านั้นยังไม่พอยังถูกพม่ากลฉวยโอกาสนำเอาปัญหาเสพติดในแผ่นดินไทยใหญ่เป็นข้ออ้างบังหน้าในการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศแล้วมาทำลายประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่ให้ต้องลำบากยากจนข้นแค้นผลประโยชน์ที่ได้เพียงน้อยนิด แต่สิ่งที่สูญเสียไปนั้นมีเป็นจำนวนมากซึ่งไม่สมเหตุผลกันเลยประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่นี้ เพราะฝิ่น คนต่างชาติจึง มาหลอกลวงเอาผลประโยชน์ไปส่วนประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่กลับต้องได้รับผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างมากมายมหาศาล

4.การที่นานาชาติต้องการให้ฝิ่นหมดสิ้นไปนั้นก็ควรที่จะพิจารณาตรวจสอบให้ทราบถึงรากเหง้าของปัญหาในสิ่งที่นานาประเทศต้อง การให้ยาฝิ่นหมดสิ้นไป แต่ประชาชนในแผ่นดินไทยใหญ่กลับต้องมาบาดเจ็บล้มตาย ตราบจนทุกวันนี้กระผมจึงได้ร่างนโยบาย ในการปราบปรามยาเสพติดขึ้นมา ในการที่จะขูดรากถอนโคนยาเสพติดนั้นประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่ต้องมีอำนาจ ในการปกครองบ้าน เมืองให้ทัดเทียม กับนานาประเทศในโลก หากเราไม่ร่วมมือกันต่อสู้ขับไล่ศัตรูผู้รุกรานแล้วได้มาซึ่ง อำนาจ ในการปกครองบ้านเมืองได้นั้นประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่จะต้องเป็นเครื่องมือของคนต่างชาตินำเอาปัญหาเสพติดมา เล่นเกมทางด้านการเมืองและทางด้านเศรษฐกิจแล้วนำมาหลอกลวงทำลายประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่โดยไม่รู้จักจบสิ้นดังนั้นหากพวกเราในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่สามัคคีร่วมมือกันให้ได้มาซึ่งอำนาจการปกครองบ้านเมืองแล้ว สิ่งทีนานาประเทศต้อง การให้ฝิ่นหมดสิ้นไปนั้นประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่ก็ยังสามารถกระทำได้ในการที่จะทำให้ฝิ่นหมด สิ้นไปนั้น

4.1.ประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่ต้องมีอำนาจในการปกครองบ้านเมืองเป็นของตนเอง

4.2. ต้องป้องกันการและปราบปรามกลุ่มพ่อค้ายาเสพติดเพราะว่าเมื่อ ไม่มีผู้ซื้อก็จะไม่มีผู้ปลูก เพราะถ้าปลูกแล้วไม่รู้ว่าจะ ไปขาย ให้ใคร

4.3. รัฐบาลไทยใหญ่ต้องพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นและหาพันธมิตร พี่ชนิคนอื่นมาปลูกทดแทนพร้อมทั้งให้การศึกษาแก่ประชาชน

4.4. ต้องร่วมมือกับนานาประเทศในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

5. ด้วยเหตุนี้การที่จะทำให้ฝิ่นหมดสิ้นไปนั้นมันไม่ใช่ปัญหาของฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่เท่านั้น แต่เป็นปัญหาของนานาประเทศ หาก นานาประเทศต้องการให้ฝิ่นหมดสิ้นไปนั้นต้องมาทำการ ศึกษาค้นคว้าถึงชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่รวม ทั้งให้ความสนใจให้การสนับสนุนแก่ประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่ ให้มีอำนาจในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น ให้มีสิทธิและเสรีภาพและความร่มเย็นสงบสุข อย่าไปให้ความช่วยเหลือสนับสนุนแก่กองทัพพม่าเพราะหาก ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน แก่กองทัพพม่าก็เหมือนกับว่าไป เพิ่มทุนให้แก่กลุ่มพ่อค้าเพิ่มมากขึ้นนั่นเองนานาประเทศได้ให้การช่วยเหลือสนับสนุนแก่ประเทศ พม่ามาเป็นระยะเวลา 50 ปีเศษแล้วฝิ่นก็ยังไม่หมดสิ้นไปแต่กลับเพิ่มจำนวนมากขึ้นประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่ ก็ยิ่งยากจนข้นแค้น ลงไปอีก เรื่องราวต่างๆที่ผ่านมาก็คือประจักษ์พยานที่เห็นได้อย่างชัดเจน ฝิ่นนั้นเพราะอังกฤษนำเมล็ด พันธุ์มา ให้ประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่ทำการเพาะปลูก ดังนั้นหากต้องขุดรากถอนโคนฝิ่นให้หมดสิ้นไป นั้นจึงจำเป็นที่จะต้อง มาหาประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่ ฝิ่นจึงจะสามารถหมดสิ้นไปได้ประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่นี้หากว่ามีอำนาจ ในการปกครองบ้านเมืองประชาชนก็จะมีสิทธิเสรีภาพในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้อย่างเสรีไม่ทำการปลูกฝิ่นก็สามารถ สร้างความร่ำรวยได้ ปัญหาการปลูกฝิ่นก็จะหมดสิ้นไป ฝิ่นที่ผลิตออกมาในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่นี้ประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่ของเราไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอะไรมากมายเลย อย่างมากก็ไม่เกิน 20 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเองมีหน้าซำยัง กลับเป็นภัยมาก เสียอีกประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่ต้องทุกข์ยากจากภัย สงครามที่พม่านำปัญหาฝิ่นมาเป็นเครื่องบังหน้าแล้วขอความช่วยเหลือจากนานาประเทศแล้วนำเอาความช่วยเหลือเหล่านั้นมาทำ ลายประชาชนในฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่และนานาประเทศเองก็มองกลุ่มผู้รักชาติอย่าง คุ่มเครือและสงสัยทำให้ภารกิจในการกู้ชาติไม่ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ดังนั้นเราจำเป็นที่จะต้อง พยายามและปราบปรามกลุ่มผู้สนับสนุนและกลุ่มพ่อค้ายาเสพติดแล้วทำการก่อตั้ง บ้านเมืองให้มีอำนาจทัดเทียมนานาประเทศในโลก

ความร่มเย็นสงบสุข

หลังจากที่เจ้าเสือขานฟ้าและเจ้าสามหลวงฟ้าได้สวรรคตไปแล้วนั้นฝิ่นแผ่นดินไทยใหญ่ของเราก็ไม่เคยมีความร่มเย็นสงบสุขเลย สักครั้งเดียว ต้องถูกกองทัพต่างชาติเข้ามากดขี่ข่มเหงอยู่

ตลอดเวลาหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 แล้วกลับต้องถูกพม่ามา ทำการ กดขี่ข่มเหงอีกไทยใหญ่นี้ ต้องตก อยู่ภาย ใต้ภัยสงครามมาโดยตลอดราบเท่าทุกวันนี้ด้วยเหตุนี้ การที่จะทำให้ผืนแผ่นดิน ไทยใหญ่มี ความร่มเย็นสงบสุขได้นั้น ประชาชนในผืนแผ่นดินไทยใหญ่จะต้องรักกัน สามัคคีกัน ช่วยแก้ไขปรับปรุงส่งเสริมกันและต้องสร้างความ เป็นเอกราชให้มั่นคง มื่อนั้นจึงจะสามารถ ปลดปล่อยชาติของเราให้บรรลุถึงความร่มเย็นสงบสุขได้หากเชื้อชาติไทยใหญ่ขอ งเราต้อง การ ความร่มเย็นสงบสุขประชาชนของเราทุกคนต้องเข้าใจและปฏิบัติตามหลักนำ 6 ข้อที่ได้กำหนดไว้ จึงจะพบกับความร่ม เย็นสงบสุขได้

- 1.เมื่อเรามีความเป็นเอกภาพในชาติแผ่นดินไทยใหญ่ของเราจึงจะร่มเย็นสงบสุขได้
- 2.เมื่อเรามีความเป็นเอกภาพในชาติเราจึงจะบรรลุถึงเอกราชเสรีภาพและความเจริญรุ่งเรือง ได้
- 3.ภายในชาติจะต้องมีความเป็นเอกภาพก่อน จึงจะสามารถจะปกป้องบ้านเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยได้
- 4.เมื่อชาติมีความเป็นเอกภาพและมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแล้วจึงจะ สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีมั่งมีศรีสุขและความร่มเย็นสงบสุขได้
- 5.หากว่าเราร่วมมือป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้ก่อน ทั้งกายและใจจึงจะเป็นสุข ผืนแผ่นดินไทยใหญ่ก็จะมี ความร่มเย็น สงบสุข
- 6.หากเราร่วมมือกันสร้างบ้านแปงเมือง ให้เกิดความมั่งมีศรีสุขและความร่มเย็นสงบสุข ในผืนแผ่นดินไทยใหญ่ ได้แล้วจึงจะ สามารถสนับสนุนให้โลกเกิดสันติสุขได้

ความร่มเย็นสงบสุขดังกล่าวนี้ชนชาติในผืนแผ่นดินไทยใหญ่มุ่งหวังรอคอยอยู่ตลอดเวลา แต่ก็ไม่เคยได้รับด้วยเหตุว่าพากันมุ่ง หวังพึ่งพาอาศัยคนอื่นมากเกินไปเชื่อมั่นคนอื่นมากเกินไป และมีความมัก ง่ายเกินไปจึงต้องสูญเสียความร่มเย็นสงบสุข ไปพึ่งพาคน อื่นหวังว่าจะได้รับความ ร่มเย็นสงบสุขแต่กลับต้องได้รับภัยอันตรายอันใหญ่หลวงมาโดยตลอด ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปประชาชน ใน ผืนแผ่นดิน ไทยใหญ่สมควรที่จะรู้สึกตัวได้แล้วว่าอย่าเห็นคนอื่นดีกว่าพี่น้องเดียวกัน ตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ให้อาศัยพึ่งพาชนชาติในแผ่นดิน ไทยใหญ่ด้วย กันมากกว่าพึ่งพาคนต่างชาติและต้องเชื่อมั่นในชาติ ของตนเองยิ่งกว่า ชาติอื่นยึดถือความสามารถของตนเองดีกว่าเชื่อถือคนภายนอก

ข้อควรปฏิบัติ

ในการที่จะยกย่องเชิดชูสถาบันอันศักดิ์สิทธิ์ 4 สถาบันเราต้องยึดมั่นเชื่อถือและปฏิบัติตาม ดังนี้

1. ต้องมีความเชื่อมั่นในสถาบันอันศักดิ์สิทธิ์ 4 ประการนั้น เทิดทูนไว้เหนือศีรษะตลอดเวลา ทั้งกาย, วาจา, ใจ ก็ต้องปฏิบัติเพื่อสถาบัน อันศักดิ์สิทธิ์

2. ในการที่จะทำให้สถาบันอันศักดิ์สิทธิ์ 4 สถาบัน มีความเจริญรุ่งเรืองได้นั้น ทั้งกาย, วาจา, ใจ ก็ต้องปฏิบัติตามหลักนำ 6 ข้อนั้นให้ดี

3. การที่จะทำให้หลักนำ 6 ข้อ ให้เห็นผลเป็นขั้นเป็นตอนนั้น จะต้องมีการวางแผน การจัดการ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข อยู่ตลอดเวลา

4. การที่จะบริหารคนและงานนั้น ต้องมีระเบียบแบบแผนในการควบคุมดูแลระเบียบแบบแผนที่ว่านั้น ก็คือ ต้องมีความเข้าใจในงาน ของฝ่ายอำนวยการทั้ง 5 สายงานอย่างถ่องแท้

5. การที่จะทำให้ระเบียบแบบแผนมีความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า โดยไม่มีปัญหาเกิดขึ้นตามมานั้นต้องมี ศีล สมาธิและความ ยุติธรรมอย่างครบถ้วน

6. ในการที่จะทำให้ความเป็นเอกภาพภายในชาติมีความมั่นคงเจริญรุ่งเรืองนั้นต้องรักกัน, ร่วมมือกัน, ให้ความช่วยเหลือกันและ แก้ไขปรับปรุงซึ่งกันและกัน

7. ในการที่จะทำให้เกิดความรัก, ความร่วมมือ, ความช่วยเหลือและการปรับปรุงซึ่งกันและกันนั้น ต้องเชื่อมั่นในหลักการ รัก 4 รัก, เชื่อ 4 เชื่อ และสัจจะ 4 ประการ

รัก 4 รัก

1. รักตนเอง ทำอย่างไรจึงจะอยู่รอดปลอดภัย
2. รักหน้าที่การงานของตนเองและทำให้มีความเจริญก้าวหน้า
3. รักหมู่คณะของตนเอง เพื่อปกป้องรักษาชาติ
4. รักผู้นำ ที่คิด, พูดและปฏิบัติงานเพื่อชาติ

เชื่อ 4 เชื่อ

1. เชื่อในความสามารถของตนเอง อย่าเชื่อผู้อื่นยิ่งกว่าตนเองมากเกินไป
2. เชื่อในชาติของเรามากยิ่งกว่าต่างชาติ
3. เชื่อท่านผู้นำที่ทรงความยุติธรรม
4. เชื่อในหมู่คณะตนเองเพื่อป้องกันรักษาชาติ

สัจจะ 4 ประการ

1. ให้มีสัจจะต่อชาติ อย่าทรยศต่อชาติ
2. ให้มีสัจจะต่อหมู่คณะ อย่าทรยศต่อหมู่คณะ

3.ให้มีสัจจะต่อท่านผู้นำ อย่าทรยศต่อท่านผู้นำ

4.ให้มีสัจจะต่อเพื่อน อย่าทรยศต่อเพื่อน